

katoliškim delavcem. — Karol Tratnik v Mariboru.

Maribor: Vseslovenski slavnosti krščanskih delavcev kličemo navdušeno: živijo! — Slovenci v Studencih pri Mariboru.

Jarenina: Ker nam ni možno bilo poslati svojih zastopnikov na ta delavski praznik v Ljubljano, pa Vas od tod, krščanski delavci, iskreno pozdravljam želeč iz dna svojih src, da se Vam popolnoma posreči organizacija delavskih stanov po vseh slovenskih deželah. Krščanski delavci povsod na dan! Razveselite s svojo gorečnostjo, navdušenostjo za vero in dom, s svojo neumorno delavnostjo in neomahljivo značajnostjo mater Sloveniji nje tužno srce vpricho izdajalskega delovanja mnogih njenih sinov v središču Slovenstva, v beli Ljubljani! V duhu smo z Vami in navdušeno kličemo:

Naprej delavski sloji,
Bodimo samosvoji!

Bogú na čast in rodu v slavo
Pod svojo delajmo zastavo!

Za 100 udov kmečkega bralnega društva v Jarenini: Fr. Sal. Gomilšek.

Store pri Celju: Presrčno Vas pozdravljamo, živela krščanska delavska vzajemnost! Živeli prijatelji delavcev! Združimo se, da se vzboljša naše stanje! — Storski delavci.

Jarenina:

Od meje slovenske Vas srčno pozdravlja
Politično društvo današnji dan;
Iskreno Vam kliče, to željo ponavlja!
Delavci, bodite vi narodu bran!

Nekteri gospodje, ki kruha so siti,
Ki narod ga njim je v obilju dajál,
Začeli sedaj so svoj narod tajiti,
Njim tujec je ljubši kot brat z rodnih tal.

Zato Vi, delavci, značajni bodite,
Krščanska pa vera naj vodi Vaš krog;
Ves narod pod svojo zastavo združite;
Da to se posreči: Pomozi Vam Bog!

Za katoliško slovensko politično in gospodarsko društvo v Jarenini: Anton Fišer, predsednik.

Kozje: Bratje, pod novo zastavo krepko naprej! Bog blagoslovi delo. Iskreni pozdrav Slovincem in Hrvatom! — Katoliško polit. društvo kozjanskega okraja: Tomžič, predsednik.

Slovenja Bistrica: Živeli zborovalci, živela ideja, katero zastopate, čeravno zadržani, a v duhu smo z vami. — Podružnica celjskega delavskega društva Laporje.

Rečica: Živeli neomahljivi boritelji krščanske organizacije v vseslovenskem ta-

boru! Bog daj pravični slogi moč in blagoslov. — Kmetijsko društvo Rečica ob Savi.

Rajhenburg: V imenu rajhenburških župljanov kličemo: Uspeh, zmago in blagoslov krščanskemu delu. — Merc, Vodošek, Hlastec.

Gradec: Neustrašeno naprej, vojaki, do milejše bodočnosti. — Odbor društva „Naprej“ v Gradcu.

Oplotnica: Katoliško društvo „Sloga“ v Čadramu kliče: Živeli zastopniki katoliških delavcev, da delujete vsikdar Bogu v čast in domovini v ponos. — Bezenšek.

Marenberg-Muta: Slovenski delavci, združimo se nerazločljivo! V tem je naša rešitev, moč in zmaga. — Podružnica delavskega podpornega društva v Marenbergu.

Konjice: Bog blagoslovi delovanje prijateljev delavskih stanov! Zborovalci živeli! — Bralno društvo v Zrečah.

Store: Delavci slovenski, združujte se vro! Povzdignite krepko svoj združeni glas! Dal Bog, da skoro se stanje vam zboljša in pride dan zmage tudi za vas! Živio zavedni delavci in teharski plemič. — Kržišnik, Sah, Presker, Šusterič, Cajher, Stojan, Rebov.

Vitanje: Nepremagljive ovire so zakrivile, da nisem mogel pravočasno k železnici. Pismo sledi. Srčan pozdrav zborovalcem. — Žičkar, župnik, drž. poslanec.

Maribor: „Sloga jači, nesloga tlači.“ Bog blagoslovi vaš trud, ter dodeli veliko uspeha! — Ivan Gosar, cerkveni slikar.

Konjice: Delajmo, združenimi močmi! — Dekan Voh, načelnik katol. političnega in katol. delavskega društva v Konjicah.

Trbovlje: Bog združi zavedne delavce pod praporom križa. — Erjavec, Končan.

Kozje: Slovenska krščanska delavska organizacija naj se krepko razvija! — Gospodarsko bralno društvo Kozje. Erker, prvomestnik.

Sv. Jurij ob Taboru na Štajarskem: Pridružujoč se veselim čustvom Vaših src in sklepom slavnostnega zborovanja Vam navdušeno kličem iz zavedne Savinjske doline: Bog živi voditelje krščansko-socialnega gibanja na Slovenskem! Bog živi, krepki in blagoslovljaj slovensko delavsko ljudstvo! Proč z birokracijo in frazami oderuhov in liberaluhov! — Vaš somišljenik Al. Kokelj.

Sveti Jurij ob Taboru: Naše „Bralno društvo“ se pridružuje slavilcem krščansko-socialne misli ter Vam pošilja gorke in ljubke pozdrave. Bog Vas živi, Bog živi slovenski rod! — „Bralno društvo Sveti Jurij ob Taboru“.

Kaj pa je to? Ali smo mi tudi zašli med razbojnike? Tu pa tam se prikaže kak čudno opravljjen, pa s sabljo in puško dobro oboževan jezdec, nas hudo pogleda in potem izgine; pa čez nekaj minut nam pride že zopet pred oči ista strašna človeška prikazen na brzem arabskem konjičku; zdaj nismo dvomili več, da se res nahajamo v roparskih krajih. Sicer se pa nam ni bilo treba bati za premoženje in življenje, ker smo se že bili odkupili pri roparskem glavarju z 200 gld. Zato nas je pa tudi ta šejk (kakor ga tam imenujejo) s svojim svakom vred ves čas spremljal do Jerihe in nazaj v Jeruzalem in nas varoval, da nas ni kateri drugi ropar napadel; in res, nič se nam ni hudega zgodilo; o drugih romarjih pa, ki se niso hoteli tem roparjem v varstvo izročiti, smo zvedeli, da so bili celo oplenjeni in slečeni. — Čutim, da se bo nekterim bravcem zdela ta povest neverjetna in — predebela; toda resnična je povsem, ker sem se sam prepričal, da je ta pot še dandanes ravno tako nevarna, kakor je bila ob Kristusovem času. V Afriki in Aziji so pač celo druge razmere, kakor v Evropi; tam jim je malo mar za našo omiko in pravico, ampak vsak si pomaga sam, kolikor si zna in more in ne povprašuje, jeli dovoljeno ali ne. O teh roparjih, ki se imenujejo prav za prav Beduini, hočem še nekaj več povedati.

Beduini prebivajo v vseh puščavah svete dežele, v dolini Esdrelon in onkraj Jordana. To je tisto ljudstvo, o katerem pravi prerok Jeremija (49, 31): „Ki brez skrbi prebiva; nimajo ne vrat ne zapahov; sami prebivajo.“ Živijo pa po zapovedi, katero je Jonadab dal Rehabitom (Jerem. 35, 6—8): „Ne pijte vina ne vi in ne vaši otroci na vekomaj, in ne zidajte hiše, in semena ne sejte, in vinogradov nikar ne zasajajte in ne imejte, ampak v sotorih prebivajte vse svoje žive dni, da boste dolgo živeli v deželi, kjer ste tujci.“ Posamezni rodovi so ali celo samostalni ali pa Turkom podvrženi. Več rodbin skupaj ima enega glavarja ali šejka, ki mora biti bogat, hraber, gostoljuben in zgovoren; za pomočnika ima sodnika, ki ne zna brati, ne pisati, ampak sodi le po stari pravdi in navadi. Denarja nimajo mnogo; bogat je tisti, ki ima veliko število kamel, dolgouhih koz in mastnorepnatih ovc. Pašniki so blizu kakega vodnjaka ali ribnika; v njem se koplje človek in žival, pa iz iste mlake zajemajo Beduini tudi pitno vodo za sebe in za živino. Beduinovo veselje in ponos je njegov čil konjiček, kterega bolj neguje in ljubi in lepše opeva kakor svojo lastno ženo. Živi se navadno le od kruha in mleka, ob praznikih pa od ovčjega in kozjega mesa. Pri gostijah mora na mizo priti cela pečena

Grof Thun in pl. Szell.

Avstrijsko in ogrsko ministerstvo se še vedno pogajata zaradi nagodbenega vprašanja. Grof Thun se drži prav trdno, ker ima za seboj najbolj nadarjena in izvedena ministra Čeha dr. Kaizla in katoliškega Nemca barona Dipaulija. Avstrijsko časopisje pridno podpira grofa Thuna v njegovem boju za naše koristi, le nemško-liberalni in nacionalni listi mu mečejo polena pod noge. Nemec se ne briga za vseobčne državne koristi, njemu narekuje le osebno sovraštvo njegovo delovanje in ravnanje. Fej čez take Nemce!

Švegelovi hlapci.

Kranjski liberalci v slovenski koži so sami začeli uvidevati, da so zadnji čas vendarle predaleč zagazili na nemčursko stran. V deželnem zboru so se postavili pod komando nemško mislečega barona Švegela ter se obnašali, kakor da bi jih volili nemški volivci. Ves slovenski svet, ki se še ni odvadil poštenemu političnemu mišljenju, začel se je vsled tega obračati od njih. A prišle so pred kratkim predrzne programatične zahteve avstrijskih Nemcev. Tudi baron Švegel jih je pomagal sestavljati. Vkljub temu so nameravali kranjski liberalci protestirati proti njim. Bržkone so se že prej prepričali, da Švegel ne bo hud. Hoteli so rešiti sedaj svojo narodno čast ter zaropotati proti zahtevam, ki so itak vsakemu resnemu Avstrijcu le izrodek bolnega razuma. Da bi ropot bil večji, povabili so tudi katoliške poslance. A ti so rekli, da ž njimi ne priredé nobenega protestnega shoda, dokler se ne očistijo narodnega madeža, sramotne zveze z Nemci. Shod je vsled tega izostal. In nekdanji kranjski narodnjaki, sedanji Švegelovi hlapci, imajo namesto shoda pred celo avstrijsko javnostjo le — dolge nosove.

Zmaga Židov.

Vojno sodišče pariško je obsodilo židovskega kapitana Dreyfusa pred leti zaradi izdajstva domobranskih tajnosti tujim vlastem v prognanstvo na takozvani hudičev otok. Židje po celem svetu so se strastno potegnili za svojega narodnega sobrata ter zahtevali, naj se ovrže obsodba. Te dni so Židje dosegli, kar so želeli. Obsodba se je ovrгла in Dreyus pride nazaj v domovino. Francoski rodoljubi, ki se še niso udali židovskemu uplivu, so vsled tega močno vznemirjeni. V nedeljo so napadli predsednika republike, Loubeta, s palicami. Seveda se ta napad ne more odobravati, a je izraz nezadovoljnosti poštenih Francozov.

kamela, katero imenujejo celo primerno „hribček mesa“. Noža in vilic ne potrebujejo, ker opravijo vse z roko in s prsti; če imajo kakšnega ljubega gosta, mu tudi sami včas kak dober grizljaj v podobi kroglice zmečkajo in potem v usta potisnejo; zelo radi pijejo črno kavo, pa brez sladkorja. Gostoljubni so čez mero, ker tujca vprašajo šele tretji dan, po kaj je prišel k njim. Evropejecem pač ne zaupajo, posebno takim ne, ki znajo pisati in risati. Pa tudi slabih lastnostij imajo dovolj; so lažnjivi, goljufivi, praznoverni in pohotni; krasti in ropati pri njih ni prepovedano in ropar je zanje celo časten naslov. Beduin krade, kedar in komur le more, tudi prijatelju in sorodniku. Če so tata pri tatvini dobili, ga sicer kaznujejo, pa ne zato, ker je kradel ali skušal krasti, ampak ker je bil tako neroden, da se je pustil zasačiti. Hudobnežev ali zločincev tam ne zapirajo in tudi ne tepejo, ampak za kazen mu vzamejo eno ali več ovc. Njihova vera je mohamedanska, pa si jo vejo zelo prikrojiti po svojih nazorih; postijo se pač strogo, ker v postnem času ni mogoče Beduina pripraviti, da bi se obtešil pred solnčnim zahodom; krščanski misijonarji le malo dosežejo med temi nomadi ali cigani, ker so danes tukaj, jutri tam; zlata, neomejena prostost jim gre čez vse in zato tudi ne pustijo svojih sinov